

Η **Φιλοδασική Ένωση Αθηνών** ιδρύθηκε το 1899 στην Αθήνα με σκοπό την αναδάσωση

Στα πρώτα χρόνια της ίδρυσης της η Φιλοδασική αναλαμβάνει την πρωτοβουλία της αναδάσωσης τ

<https://www.youtube.com/watch?v=MkE8fky1YP0>

Το φυτώριο αυτό ακολουθώντας την πρόοδο του έργου της Φιλοδασικής αυξήθηκε σταδιακά στη σ

Με το τέλος του Πολέμου, το 1945, μια Μεγάλη Ελληνίδα, η Καίτη Αργυροπούλου, επανερχόμενη από την Μέση Ανατολή, αντίκρισε το θέαμα ενός αποψιλωμένου Υμηττού, θύμα της ξύλευσης κατά τη διάρκεια της Κατοχής. Αντιλαμβανόμενη το κίνδυνο μιας οριστικής παραμόρφωσης του βουνού, αναλαμβάνει δράση σε συνεργασία με τις δασικές υπηρεσίες του Υπ. Γεωργίας για να το διασώσει όσο είναι καιρός. Δίνει νέα πνοή στη Φιλοδασική και λαμβάνει την πρωτοβουλία για την αναδάσωση της περιοχής με επίκεντρο την ερειπωμένη Βυζαντινή Μονή της Καισαριανής. Έτσι στην περιοχή φυτεύονται πάνω από τρία εκατομμύρια δένδρα σε μια έκταση 6.000 περίπου στρεμμάτων. Λατομεία καλύφθηκαν και δενδροφυτεύθηκαν, δασικοί δρόμοι διανοίχτηκαν, πλατείες και χώροι ανάπαυσης και αναψυχής διαμορφώθηκαν και τα κοπάδια αιγοπροβάτων απομακρύνθηκαν.

Ξαναφυτεύεται επίσης ο «Ιστορικός Ελαιώνας», που άλλοτε περιέβαλε το βυζαντινό μοναστήρι, έτσι όπως είχε αποτυπωθεί σε χαλκογραφίες περιηγητών περασμένων αιώνων. Γίνεται ανάπλαση της γύρω έκτασης έτσι ώστε να αποτελέσει πνεύμονα οξυγόνου και καταφύγιο φυσικού κάλλους και γαλήνης για τους κατοίκους της Αθήνας.

Δημιουργείται επίσης ένας μικρός Βοτανικός Κήπος, με μια πλούσια συλλογή από αγριοβότανα, αρωματικά και φαρμακευτικά φυτά, θάμνους και δένδρα της Ελληνικής γης.

Ως επιβράβευση όλων αυτών των προσπαθειών το Ελληνικό Κράτος με μια σειρά παραχωρητηρίων μεταβίβασε την κυριότητα των αναδασωμένων περιοχών στην Φιλοδοσική, θέτοντας ως όρο την μη αλλαγή χρήσης της γης και την προστασία τους από κάθε πιθανό καταπατητή. Επιστέγασμα της νομικής θωράκισης του δάσους υπήρξε το Προεδρικό Διάταγμα 91/1974, με το οποίο έκταση 6.400 στρεμμάτων κηρύχθηκε «**Αισθητικό Δάσος**» , λόγω της ιδιαίτερης αισθητικής και οικολογικής του σημασίας, με φορέα την Φιλοδοσική.

Το 1952-55 με επιμέλεια και χρηματοδότηση της Φιλοδοσικής αναστηλώνεται το μοναστηριακό συγκρότημα της Ιεράς Μονής Καισαριανής (11ος αιώνας), σε συνεργασία με την Αρχαιολογική Εταιρεία, υπό την εποπτεία των καθηγητών [Αναστάσιου Ορλάνδου](#) και Ιωάννη Τραυλού). Την αποκατάσταση των μεταβυζαντινών τοιχογραφιών αναλαμβάνει ο συντηρητής Τάσος Μαργαριτώφ. Στη συνέχεια αναστηλώνεται και η Μονή του Αγίου Ιωάννη του Κυνηγού.

Το 1956 ξεκίνησε, σε συνεργασία με τη Αρχαιολογική Εταιρεία και τον αρχαιολόγο Ιωάννη Τραυλό, το έργο της ανασκαφής και μερικής αποκατάστασης του Ολυμπίου, που παρουσίαζε εικόνα εγκατάλειψης. Εκτός από τα σημαντικά ευρήματα και στοιχεία που προέκυψαν από την ανασκαφή της Φιλοδοσικής, μετά το πέρας της επέμβασης ο περιβάλλον χώρος αναμορφώθηκε κατά τον αισθητικότερο τρόπο, με φυτεύσεις δένδρων, θάμνων κλπ.

Μια σελίδα άγνωστη στους πολλούς, από την δραστηριότητα της Φιλοδοσικής είναι η αποφασιστική και τολμηρή εκστρατεία την οποία ξεκίνησε το 1984, μόνη μέσα στον ελληνικό χώρο, για την σωτηρία του μοναδικής αξίας Απολιθωμένου Δάσους της Λέσβου, που ως το 1980 είχε αφεθεί καταφρονεμένο και ανεξερεύνητο από τους αρμόδιους κρατικούς φορείς. Προώθησε, συντόνισε και χρηματοδότησε επί σειρά ετών ένα πρόγραμμα μακρόπνοο, για την προστασία και ανάδειξη - σε εθνική και διεθνή κλίμακα - του μοναδικού αυτού Μνημείου της Φύσης, παλαιότητας 15-20 εκατομμυρίων ετών. Με τον τρόπο αυτό, η Φιλοδοσική κατάφερε, δραστηριοποιώντας το Πανεπιστήμιο της Αθήνας, να ευαισθητοποιηθούν οι αρμόδιοι φορείς του Υπουργείου Γεωργίας και της Νομαρχίας. Επίσης, με πρωτοβουλία τη Φιλοδοσικής τέθηκαν οι βάσεις για την δημιουργία ενός Μουσείου Παλαιοντολογίας, σε προνομιούχο τοποθεσία στο Σιγρί, που επέλεξε η ίδια η Φιλοδοσική (και που τελικά οικοδομήθηκε από το Υπουργείο Αιγαίου, αρκετά χρόνια αργότερα).

Τα τελευταία χρόνια, οι αναδασωτικές δραστηριότητες της Φιλοδασικής Ένωσης Αθηνών εξαπλώνονται και εκτός Αττικής, με πρόσφατο παράδειγμα την αναδάσωση ερημωμένης περιοχής της ακριτικής Χίου (1997-2002) που περιβάλλει την ιστορική ΝΕΑ ΜΟΝΗ (10ος αι.). Η Φιλοδασική, δυνάμει συμφωνητικού με την Ι. Μητρόπολη Χίου, ανέλαβε την αναδάσωση 700 στρεμμάτων καμένης γης, στην περιοχή Γεροντιό, του δήμου Ομηρούπολης (15 χλμ. από την πόλη της Χίου).

Το 2003 η Φιλοδασική αποφασίζει να ερευνήσει το φαινόμενο της «βαμβακάδας» στα ελληνικά πευκοδάση - και του εντόμου *Marchalinahellenica* (Gen.) που την προκαλεί. Έτσι αποφασίζει και υλοποιεί τον Οκτώβριο του ίδιου έτους την διοργάνωση επιστημονικού συνεδρίου με τη συμμετοχή διακεκριμένων επιστημόνων. Κατά τη διάρκεια του συνεδρίου αποκαλύπτεται ο καταστροφικός ρόλος του παραπάνω εντόμου και ο ρόλος που είχαν στην τεχνητή διάδοσή του ορισμένοι μελισσοκομικοί συνεταιρισμοί, για να αυξηθεί το εισόδημά τους.

Διαπιστώνοντας πείσμονα άρνηση για συνεργασία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, η Φιλοδασική αναλαμβάνει μόνη νομικές πρωτοβουλίες για την απαγόρευση της διάδοσής του. Με ενέργειες της ίδιας, ο «Ευρωπαϊκός και Μεσογειακός Οργανισμός Φυτοπροστασίας» θέτει το έντομο *Marchalinahellenica* στον **Κατάλογο Συναγερμού**, δημιουργώντας έτσι τις προϋποθέσεις για την γενική του απαγόρευση στο Ευρωπαϊκό έδαφος. Ταυτόχρονα αποκαλύπτει στην Ευρωπαϊκή Ένωση την ανυπαρξία προστασίας των περιοχών Natura 2000 από τους ανεξέλεγκτους «εμβολιασμούς» που οδήγησαν στην μη αναστρέψιμη μόλυνση των πεύκων με το παραπάνω έντομο.

Σήμερα, η Φιλοδασική έχει σαν στόχο όχι μόνο την δημιουργία νέων δασών, αλλά και την υπεράσπιση τους από τους κάθε λογής καταστροφείς και καταπατητές που τα εποφθαλμιούν για ίδιον όφελος. Πρωτοστατεί στην προώθηση της φιλοδασικής συνείδησης διοργανώνοντας διαλέξεις και εξορμήσεις στο πλαίσιο της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης μαθητών σε δάση. Συμβάλλει στην ανάδειξη μνημείων και χώρων της ιστορικής, θρησκευτικής και αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς, σαν στοιχεία του Ελληνικού Πολιτισμού.